

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2093/12
23. августа 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Цомбић, с.р.

1880

На основу чл. 56. и 57, а у вези са чланом 56а. Закона о ветеринарству у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", бр. 42/08 и 6/12) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10 и 24/12), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

ПРАВИЛНИК

О ПОСТУПКУ ДОДЈЕЛЕ ОВЛАШЋЕЊА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОБАВЕЗНИХ ВЕТЕРИНАРСКИХ МЈЕРА И ПОСТУПКУ УПИСА У РЕГИСТАР ОВЛАШЋЕЊИХ ВЕТЕРИНАРСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се обавезне ветеринарске мјере, начин утврђивања овлашћења за територијалну надлежност ветеринарских организација у погледу спровођења обавезних ветеринарских мјера у Републици Српској, начин контролisaња испуњености услова за обављање обавезних послова на једном эпизоотолошком подручју, критеријуми за додјелу послова, обавезе ветеринарских организација, рокови и друге активности прописане овим правилником.

Члан 2.

(1) Под обавезним ветеринарским мјерама које спроводити ветеринарске организације подразумевају се све ветеринарске мјере које су власник, односно држалац животиње и ветеринарска организација дужни спровести на животињама на основу Закона о ветеринарству у Републици Српској и подзаконских аката донесених на основу њега (у даљем тексту: закон и подзаконски акти).

(2) Обавезне мјере чије се спровођење у цијелости или дјелимично финансира из буџета Републике Српске, односно послови које су ветеринарске организације дужне урадити да би се спровеле обавезне мјере за заштиту здравља животиња, врше на једном эпизоотолошком подручју искључиво ветеринарске организације овлашћене од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство), а то су:

а) послови узорковања материјала за лабораторијске претраге и дијагностичка испитивања ради утврђивања постојања заразних болести или за рјешавање проблема који може нанијети значајне штете сточарству,

б) послови узорковања крви за серолошка испитивања и контролу имуности,

в) послови узорковања мозга и продужене мождине за претрагу на болест лудих крава (BSE) и бјеснило,

г) послови идентификације и контроле кретања животиња,

д) послови вакцинације и спровођења антипаразитских третмана,

ђ) издавање увјерења о здравственом стању животиња, е) дезинфекција, дезинсекција и дератизација када се спроводи по налогу надлежног органа и

ж) други послови које рјешењем одреди министар пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: министар).

(3) Обавезне мјере које су прописане законом и подзаконским актима, а чије трошкове спровођења у цијелости сноси власник домаћих животиња, врши на једном эпизо-

отолошком подручју само ветеринарска организација овлашћена за то подручје, изузев субјеката који обављају дјелатност узгоја животиња, организовани у правној форми привредног друштва (у даљем тексту: фарма), а имају закључен уговор о обављању ових послова са неком другом ветеринарском организацијом са територије исте општине или града, која је овлашћена од Министарства за спровођење послова из става 2. овог члана.

(4) Вакцинацију, антипаразитски третман, контролу имуности и идентификацију паса и мачака код бјеснила, поред овлашћених ветеринарских организација могу вршити амбулаторно и друге регистроване ветеринарске организације, а које нису учествовале у поступку издавања овлашћења за спровођење обавезних ветеринарских мјера.

(5) Ветеринарске организације воде електронску евиденцију о спроведеним мјерама на Обрасцу 1, који се налази у Прилогу број 1. овог правилника и чини његов саставни дио.

(6) Ветеринарске организације достављају Министарству електронску евиденцију из става 5. овог члана једном мјесечно и у краћим временским размацима по захтјеву Министарства.

(7) Достављање електронске евиденције из става 6. овог члана спроводи се до успостављања информационог система ветеринарске службе Републике Српске.

(8) Под обавезним ветеринарским мјерама, у смислу овог правилника, не подразумевају се послови из области куративе, репродукције и основних дијагностичких претрага, које обављају регистроване ветеринарске организације по захтјеву и на трошак власника.

Члан 3.

(1) Под эпизоотолошким подручјем, у смислу овог правилника, подразумева се географска територија општине или града са јасним административним или географским границама, која се простире на територији Републике Српске.

(2) Епизоотолошко подручје може се организовати на дијелу територије општине или града (више села или мјесних заједница).

II - УСЛОВИ И ПОСТУПАК ЗА ДОДЈЕЛУ ПОСЛОВА

Члан 4.

(1) Министар доноси рјешење о овлашћењу за спровођење обавезних ветеринарских мјера (у даљем тексту: овлашћење) које на животињама спроводи овлашћена ветеринарска организација на эпизоотолошком подручју за које је добила овлашћење.

(2) Овлашћене ветеринарске организације обавезне су:

а) свим власницима домаћих животиња на комплетном эпизоотолошком простору пружити стручну услугу и послове наведене у члану 2. овог правилника обавити у року који је за поједине мјере предвиђен законом и подзаконским актима,

б) извјештавати Министарство о свим извршеним обавезним мјерама и разлозима за њихово неизвршење и

в) водити евиденције о извршеним пословима у писаној и електронској форми у складу са прописаним обрасцима.

Члан 5.

(1) Рјешење из члана 4. став 1. овог правилника, поред садржаја утврђеног прописом којим се уређује општи управни поступак, обавезно садржи и:

а) назив и адресу ветеринарске организације,

б) опис послова и цијене ветеринарских услуга за мјере из члана 2. став 2. овог правилника усклађене са ценовником ветеринарских услуга Ветеринарске коморе Републике Српске (у даљем тексту: Комора) и категоризацијом терена и

в) набројана села и мјесне заједнице эпизоотолошког подручја општине или града.

(2) Против рјешења из члана 4. овог правилника не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор.

Члан 6.

Захтјев за добијање овлашћења за обављање послова наведених у члану 2. овог правилника на епизоотиолошком подручју може поднијети свака регистрована ветеринарска организација која испуњава следеће услове:

а) посједује рјешење Министарства о испуњености услова за рад,

б) има најмање два запослена доктора ветеринарске медицине или дипломирана ветеринара, од којих један може бити у својству приправника,

в) најмање једног ветеринарског техничара или једног помоћног радника,

г) редовно измирује обавезе према Министарству, Комори и буџету Републике Српске (обавезе по основу издавања увјерења о здравственом стању животиња),

д) нема изречену мјеру забране обављања дјелатности и

ђ) потврду Коморе да против запослених ветеринара или ветеринара који је једини запослен у тој ветеринарској организацији није у дисциплинском поступку пред Комором изречена мјера одузимања лиценце.

Члан 7.

(1) Уз захтјев из члана 6. овог правилника доставља се следеће:

а) рјешење о испуњености услова за рад за одређени организациони облик (неовјерена копија),

б) потврда са списком запослених ветеринарских радника која је овјерена од ветеринарске организације, потврда из Пореске управе Републике Српске, која мора да садржи и датум запослења у ветеринарској организацији за сваког радника,

в) копије диплома и лиценци за докторе ветеринарске медицине и свједочанстава за ветеринарске техничаре и болничаре,

г) копије увјерења о положеном стручном испиту за докторе ветеринарске медицине и ветеринарске техничаре,

д) копије диплома и свједочанстава за запослене који нису ветеринарске струке (овјерена копија),

ђ) географска карта епизоотиолошког подручја општине или града са означеним насељеним мјестим (села и мјесне заједнице) траженог подручја,

е) листа насељених мјеста (села и мјесних заједница) траженог подручја,

ж) опис епизоотиолошке ситуације (појављивање и кретање заразних и других болести на траженом подручју и у окружењу),

з) број домаћинства и сточног фонда по врсти животиња у насељеним мјестима (села и мјесне заједнице) траженог подручја у електронској евиденцији на Обрасцу 2., који се налази у прилогу овог правилника.

и) овјерена копија уговора из члана 10. став 4. овог правилника о спровођењу обавезних ветеринарских мјера уз овјерену копију рјешења о регистрацији фарме код надлежног привредног суда,

ј) потврда Коморе да против запослених ветеринара или ветеринара који је једини запослен у тој ветеринарској организацији није у дисциплинском поступку пред Комором изречена мјера одузимања лиценце и

к) потврда од суда да се против запослених у ветеринарској организацији не води кривични поступак.

(2) Ветеринарска организација може да поднесе захтјев за једно или више епизоотиолошких подручја општине или града на којима има регистровану дјелатност.

(3) Захтјев ветеринарске организације која не достави документацију из става 1. овог члана одбацује се као непотпун.

Члан 8.

(1) Ако захтјев садржи неки формални недостатак који спречава поступање по захтјеву, Министарство обавјештава подносиоца захтјева да у року од десет дана отклони формалне недостатке.

(2) Ако подносилац захтјева отклони формалне недостатке у одређеном року, сматраће се да је захтјев био од почетка уредан.

(3) Ако подносилац захтјева не отклони формалне недостатке у одређеном року, Министарство ће закључком одбацити такав захтјев као неуредан.

(4) Против закључка из става 3. овог члана дозвољена је посебна жалба.

Члан 9.

(1) Министарство ће размотрити могућност постизања договора између заинтересованих ветеринарских организација (подносилаца захтјева) које су поднијеле захтјев за исто епизоотиолошко подручје.

(2) Министарство може позвати заинтересоване ветеринарске организације на разговор и директан договор.

(3) Ако подносиоци захтјева не постигну договор о подјели послова, Министарство ће својим рјешењем, а на основу извршеног бодовања, као и реалне и непристрасне оцјене достављених захтјева одредити која ће ветеринарска организација обављати предметне послове, у ком омјеру и на којем подручју.

Члан 10.

(1) Ако на епизоотиолошком подручју неке општине или града нема регистроване ветеринарске организације, министар рјешењем додјељује то подручје регистрованим ветеринарским организацијама које испуњавају услове из члана 6. овог правилника те општине или града на период до годину дана.

(2) Ако на епизоотиолошком подручју неке општине или града нема регистрованих ветеринарских организација, послови спровођења обавезних ветеринарских мјера додјељују се заинтересованим ветеринарским организацијама из сусједне или друге општине или града на период до годину дана.

(3) Ако на епизоотиолошком подручју неке општине или града нема заинтересованих регистрованих ветеринарских организација за спровођење обавезних ветеринарских мјера, овлашћену ветеринарску организацију одређује министар.

(4) Ветеринарске организације које испуњавају услове из члана 6. овог правилника за спровођење обавезних ветеринарских мјера на одређеном епизоотиолошком подручју општине или града могу потписати уговор о спровођењу обавезних ветеринарских мјера са фармама (у правној форми привредног друштва) са исте општине.

(5) О раскиду уговора или потписивању новог уговора из става 4. овог члана ветеринарска организација обавјештава Министарство у року од пет дана.

(6) У случају раскида уговора из става 4. овог члана спровођење обавезних ветеринарских мјера преузима надлежна ветеринарска организација на чијем се епизоотиолошком подручју налази наведена фарма.

(7) Изузетно од одредбе става 4. овог члана, министар рјешењем може одобрити спровођење обавезних ветеринарских мјера на фарми са једне општине која има потписан уговор са ветеринарском организацијом са друге општине.

(8) Одредба из става 5. овог члана не односи се на кооперанте који имају потписан уговор са фармом.

Члан 11.

(1) Ветеринарске организације које су заинтересоване за спровођење обавезних ветеринарских мјера на одређеном епизоотиолошком подручју општине или града са Министарством потписују уговор на период од четири године, почевши од 1. јануара 2013. године, након чега министар доноси рјешење о овлашћењу ветеринарске организације.

(2) Ветеринарске организације које су заинтересоване за спровођење обавезних ветеринарских мјера у складу са чланом 10. ст. 1, 2. и 3. овог правилника са Министарством потписују уговор на период од годину дана, почевши од 1. јануара 2013. године, након чега министар доноси рјешење о овлашћењу ветеринарске организације.

Члан 12.

За учешће у додјели овлашћења заинтересоване ветеринарске организације подnose Министарству писмени захтјев за добијање овлашћења за обављање обавезних мјера на одређеном епизоотиолошком подручју општине или града (у даљем тексту: захтјев) најкасније 30 дана прије истека рока важећег рјешења.

III - БОДОВАЊЕ ЗАХТЈЕВА

Члан 13.

Критеријуми за бодовање захтјева су:

- а) број и стручна спрема радника и
- б) облик организовања ветеринарске организације.

Члан 14.

(1) Бодовање стручних квалификација радника врши се на следећи начин:

- а) 200 бодова доктор ветеринарских наука са положеним стручним испитом и лиценцом,
- б) 180 бодова магистар ветеринарских наука са положеним стручним испитом и лиценцом,
- в) 160 бодова доктор ветеринарске медицине или дипломирани ветеринар специјалиста са положеним стручним испитом и лиценцом,
- г) 140 бодова доктор ветеринарске медицине или дипломирани ветеринар са положеним стручним испитом и лиценцом,
- д) 120 бодова доктор ветеринарске медицине или дипломирани ветеринар без положеног стручног испита (приправник),
- ђ) 70 бодова остали неветеринарски кадар са ВСС,
- е) 60 бодова ветеринарски техничар са положеним стручним испитом,
- ж) 50 бодова остали неветеринарски кадар са ВШС,
- з) 30 бодова ветеринарски техничар без положеног стручног испита (приправник) и ветеринарски болничари,
- и) 20 бодова остали неветеринарски кадар са ССС и
- ј) 10 бодова остали неветеринарски кадар.

(2) Бодовање по основу облика организовања ветеринарске организације врши се на следећи начин:

- а) 300 бодова ветеринарска амбуланта.
- б) 700 бодова ветеринарска станица.
- в) 800 бодова ветеринарска болница и
- г) 1.000 бодова ветеринарска клиника.

Члан 15.

Бодовање се не врши код:

- а) доктора ветеринарске медицине или дипломираног ветеринара и ветеринарских техничара који немају статус приправника, а нису положили стручни испит,
- б) доктора ветеринарске медицине или дипломираног ветеринара који немају лиценцу издату од надлежног органа Коморе,
- в) доктора ветеринарске медицине или дипломираног ветеринара којима је у дисциплинском поступку пред Комором изречена мјера забране обављања дјелатности или новчана казна за тежу повреду правила професије,
- г) радник који није најмање три мјесеца у радном односу код подносиоца захтјева, рачунајући од дана упућивања захтјева, осим за подносиоце захтјева који су тек почели да раде, те из објективних разлога не могу испуњавати овај критеријум и
- д) лица која нису у радноправном односу ангажована на пуно радно вријеме, као и лица ангажована по основу уговора о обављању повремених и привремених послова, уговора о дјелу и слично.

Члан 16.

(1) Министар рјешењем формира комисију, коју чине најмање два представника Министарства и један ветеринарски инспектор.

(2) Комисија из става 1. овог члана врши контролу ветеринарских организација, као и оцјену спровођења обавезних мјера на додијељеном епизоотиолошком подручју општине или града.

(3) На основу записника комисије из става 1. овог члана врши се оцјењивање ветеринарске организације на следећи начин:

а) ветеринарске организације код којих се утврди да имају мање од 70% спроведених обавезних мјера оцјењују се као незадовољавајуће и таквим организацијама се укида рјешење о овлашћењу, а министар доноси рјешење којим ће се обављање послова повјерити другој ветеринарској организацији са истог епизоотиолошког подручја општине и града, код којих је утврђено да су спровеле више од 90% обавезних мјера,

б) ветеринарске организације код којих се утврди да имају од 70% до 90% извршених обавезних мјера оцјењују се као задовољавајуће и такве организације не подлијежу негативном бодовању,

в) ветеринарске организације код којих се утврди да имају преко 90% извршених обавезних мјера оцијениће се као одличне и таквим организацијама ће се додијелити додатних 300 бодова у наредној подјели епизоотиолошког подручја општине и града,

г) ветеринарске организације код којих се утврде неправилности у вођењу евиденције бодовање се са 250 негативних бодова и

д) ветеринарске организације које касне у извјештавању за сваки закасњели извјештај бодовање се са 200 негативних бодова.

IV - ОСТАЛИ КРИТЕРИЈУМИ

Члан 17.

Након бодовања захтјева, Министарство ће посебно цијенити квалитет терена на којем се послови додјељују, као битан параметар у правичној додјели посла, као и број достављених уговора потписаних у складу са чланом 10. став 4. овог правилника.

Члан 18.

(1) Квалитет терена оцјењује се према развијеном сточарству и квалитету комуникација.

(2) Министарство ће сва насељена мјеста, на основу расположиве документације која указује на параметре из става 1. овог члана, подијелити у три категорије:

а) 1. категорија (пожељно) подручје са развијеним сточарством и развијеним комуникацијама,

б) 2. категорија (прихватљиво) подручје са развијеним сточарством и лошим комуникацијама и

в) 3. категорија (нужно прихватљиво) подручје са слабо развијеним сточарством и лошим комуникацијама.

(3) Министарство сваком подносиоцу захтјева додјељује послове на адекватном дијелу терена, водећи рачуна о равномјерној подјели свих именованих категорија терена.

V - РАД ВЕТЕРИНАРСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА И ПРЕСТАНАК ОБАВЉАЊА ПОСЛОВА

Члан 19.

(1) Овлашћене ветеринарске организације обавезне ветеринарске мјере спроводе на цијелом подручју које им је додијељено у року предвиђеном у закону и подзаконским актима.

(2) У случају одбијања власника или држаоца животиња да животиње подвргне наложеним мјерама, ветеринарска организација ту околност писмено пријављује надлежном ветеринарском инспектору, који предузима законом предвиђене мјере.

Члан 20.

(1) Овлашћене ветеринарске организације сваку кадровску промјену писменим путем пријављују Министарству у року од 15 дана.

(2) У случају смањења стручног кадра, ветеринарска организација има рок од 60 дана да обезбиди кадровску структуру у складу са поднесеним захтјевом и додијељеним епизоотиолошким подручјем.

(3) У случају да ветеринарска организација не испуни услов из става 2. овог члана, Министарство врши ревизију постојећег рјешења о овлашћењу, у складу са овим правилником.

Члан 21.

Ветеринарске организације у спровођењу обавезних ветеринарских мјера придржавају се цијена утврђених цијеновником Коморе, изузев ако цијене услуга није прописало Министарство.

Члан 22.

(1) Свака ветеринарска организација доставља извјештаје о извршеном послу једном мјесечно на начин описан прописом о спровођењу мјера заштите животиња од заразних и паразитских болести за текућу годину, а на крају године збирни извјештај о извршеном послу.

(2) Збирни извјештај доставља се најкасније до 15. јануара за претходну годину.

Члан 23.

(1) Ветеринарске организације издају увјерења о здравственом стању животиња на подручју које им је додијељено (искључиво на том подручју).

(2) Образац увјерења о здравственом стању животиња издаје и овјерава Министарство у складу са прописом који уређује ову област.

Члан 24.

Ветеринарска организација престаје са обављањем послова који се односе на спровођење обавезних ветеринарских мјера ако:

а) ветеринарска организација престане да ради услед ликвидације, изрицања мјере забране рада од надлежног органа или затварањем ветеринарске организације,

б) одустане од даљег извршења посла,

в) не пријави кадровску промјену у складу са чланом 20. став 1. овог правилника и

г) одузимањем овлашћења од Министарства.

Члан 25.

(1) Ветеринарска организација о чињеницама о отварању ликвидационог поступка, изрицању забране рада од надлежног органа или доношењу одлуке о престанку рада писмено обавјештава Министарство у року од три дана од дана настанка ових чињеница.

(2) У случају из става 1. овог члана, министар доноси рјешење којим ће се обављање послова повјерити другој ветеринарској организацији у складу са одредбама овог правилника.

Члан 26.

Ветеринарска организација може одустати од извршења послова који су јој рјешењем повјерени, о чему обавјештава Министарство у писаној форми.

Члан 27.

Ветеринарска организација која је одустала од извршења послова Министарству предаје сву документацију која се односи на дотад предузете радње у поступку спровођења обавезних ветеринарских мјера.

Члан 28.

Министар рјешењем одузима овлашћење за обављање послова ветеринарској организацији и прије истека рока на који је оно додијељено, ако утврди да:

а) је ветеринарска организација спровела мање од 70% обавезних мјера на цијелом додијељеном епизоотиолошким подручју,

б) ветеринарска организација не обавља послове у складу са правилима струке,

в) се не придржава одредаба рјешења о овлашћењу,

г) се не придржава јединствене цијене услуга утврђене рјешењем за додијељено подручје,

д) не доставља надлежном инспектору податке о власницима и држаоцима животиња који онемогућавају или одбијају спровођење мјера,

ђ) ветеринарска организација обавља послове на терену који јој није рјешењем додијељен,

е) престане да испуњава услове за обављање послова који су били утврђени у поступку додјеле послова (недовољна кадровска оспособљеност и слично) и

ж) на други начин поступа супротно одредбама закона и подзаконских аката којима се уређује спровођење обавезних ветеринарских мјера и супротно одредбама овог правилника.

Члан 29.

Поступак за одузимање овлашћења за обављање послова пред Министарством могу покренути надлежни ветеринарски инспектор, корисник услуга и свако друго правно и физичко лице које писменим актом укаже на неправилности из члана 28. овог правилника.

Члан 30.

(1) Прије доношења рјешења о одузимању овлашћења Министарство позива на изјашњење ветеринарску организацију, односно њеног законског заступника.

(2) Рјешење о одузимању овлашћења Министарство доноси кад несумњиво утврди постојање неправилности из члана 28. овог правилника услед којих би даље обављање посла од те ветеринарске организације било немогуће или са штетним посљедицама за јавни интерес.

(3) Против рјешења из става 2. овог члана није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор пред надлежним судом.

(4) Ветеринарска организација којој је донесено рјешење о одузимању овлашћења не може поднијети захтјев за обављање обавезних мјера на том подручју у првој наредној додјели овлашћења.

VI - РЕГИСТАР

Члан 31.

Након добијања рјешења о овлашћењу, ветеринарске организације се по службеној дужности уписују у Регистар овлашћених ветеринарских организација, који води Министарство.

Члан 32.

Овлашћене ветеринарске организације бришу се из Регистра у случају:

а) да ветеринарска организација престане са обављањем послова у складу са чланом 24. овог правилника и

б) приједлога ветеринарског инспектора, уколико овлашћена ветеринарска организација не поступа у складу са чланом 28. овог правилника.

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 33.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о утврђивању обавезних ветеринарских мјера и поступку издавања овлашћења ветеринарским организацијама које их спроводе у погледу територијалне надлежности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 98/09 и 23/10).

Члан 34.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број:12.05-1650/12.
28. августа 2012. године
Бања Лука

Министар,
Мирослав Миловановић, с.р.

2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													

Број протокола:

Датум:

Мјесто:

Потпис овлашћеног ветеринара

1881

На основу члана 54. Закона о сточарству ("Службени гласник Републике Српске", број 34/06), члана 69. ст. 1. и 2. и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10 и 24/12), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О КВАЛИТЕТУ СВЈЕЖЕГ СИРОВОГ МЛИЈЕКА

Члан 1.

У Правилнику о квалитету свјежег сировог млијека ("Службени гласник Републике Српске", број 52/09) члан 5. мијења се и гласи:

"Кравље млијеко мора задовољавати следеће услове квалитета:

- да садржи најмање 3,2% млијечне масти,
- да садржи најмање 3,0% бјеланчевина,
- да садржи најмање 8,5% суве материје без масти,
- да му је густина од 1,028 до 1,034 g/cm³ на температури од 20 °C,
- да му је степен киселости од 6,55 до 6,75° SH, а рН 5,6 до 6,4,
- да му тачка смрзавања није виша од -0,520 °C и
- да му је резултат алкохолне пробе са 72% етил-алкохолом негативан."

Члан 2.

Члан 9. мијења се и гласи:

"(1) Сирово млијеко које ће се у даљој преради термички обрађивати у погледу стандарда хигијенске исправности, укупног броја микроорганизама и соматских ћелија у једном милилитру свјежег сировог млијека мора задовољавати захтјеве наведене у табелама 1, 2. и 3. које се налазе у Прилогу овог правилника и чине његов саставни дио.

(2) За млијеко стандардног квалитета у погледу укупног броја микроорганизама и соматских ћелија у једном милилитру млијека из става 1. овог члана примјењују се критеријуми који су:

- у периоду до 31. децембра 2012. године у складу са Табелом 1. из Прилога овог правилника,
- у периоду до 31. децембра 2013. године у складу са Табелом 2. из Прилога овог правилника и

в) у периоду од 1. јануара 2014. године у складу са Табелом 3. из Прилога овог правилника."

Члан 3.

Послије члана 9. додаје се нови члан 9а., који гласи:

"Члан 9а.

"Сирово млијеко које потиче од других врста животиња, а не од крава, а намијењено је за производњу производа од свјежег сировог млијека поступком који не обухвата било коју термичку обраду мора да задовољава критеријуме наведене у Табели 4. из Прилога овог правилника."

Члан 4.

У члану 12. у ставу 1. у тачки в) ријеч: "један" замјењује се ријечју: "два."

Члан 5.

Члан 23. мијења се и гласи:

"Лабораторија разврстава сирово млијеко зависно од просјечног броја соматских ћелија и бактерија, тако да се:

- разврставање сировог млијека у периоду до 31. децембра 2012. године врши у складу са критеријумима из Табеле 1. из Прилога овог правилника,
- разврставање сировог млијека у периоду до 31. децембра 2013. године врши у складу са критеријумима из Табеле 2. из Прилога овог правилника и
- разврставање свјежег сировог млијека у периоду од 1. јануара 2014. године врши у складу са критеријумима из Табеле 3. из Прилога овог правилника."

Члан 6.

У члану 34. у ставу 1. т. а) и б) мијењају се и гласе:

"а) у периоду до 31. децембра 2012. године у складу са критеријумима из Табеле 5. из Прилога овог правилника,

б) у периоду до 31. децембра 2013. године у складу са критеријумима из Табеле 6. из Прилога овог правилника,"

У ставу 1. послје тачке б) додаје се нова тачка в), која гласи:

"в) у периоду од 1. јануара 2014. године у складу са критеријумима из Табеле 7. из Прилога овог правилника."

Члан 7.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.02.1-1840/12
5. септембра 2012. године
Бања Лука

Министар,
Мирослав Миловановић, с.р.